

HỘI CỤ TÙ NHÂN CHÍNH TRỊ VIỆT NAM

Association of former Vietnamese political prisoners

1536 West San Carlos Street

San Jose, CA 95128

Tel: (408) 249-2146

U.S.A.

REQUEST FOR FREE AND REUNITE WITH FAMILY

1. Name (Family name, middle, first) LE TIEU THAO Sex MALE
2. Date of birth 4-3-1944 Place of birth Quang-nam, Da-nang, Viet-nam
3. Occupation befor 1975 High-School teacher
4. Date and place of arrest Da-nang, Viet-nam, August 9, 1978
5. Date of release December 12, 1986
6. Married or single married If married, please complete names of :

Name (Spouse & Children)	Date/Place of birth	Relationship	Address
Pham thi Thu	2-15-1941 Ha-noi	wife	76B Hoang-Dieu Da-nang, Viet-nam
Le Dai-Doanh	7-11-1970 Da-nang VN	son	same as above
Le Dai-Dung	4-7-1972 Da-nang, VN	son	same as above
Le Trung-Dung	12-31-1973 " " "	son	same as above

7. Name of applicant HUNG, THANH LE Occupation CQK
8. Address NEW ORLEANS Phone number 504-741-70129
9. Relationship Cousin
10. Status in the U.S.A. US.citizen (Permanent resident or U.S. citizen)
11. I am willing to sponsor the above detainee (if released)
12. I swear that the above information is true to the best of my knowledge.

Date April 11, 1988 Signature of applicant Thong B.

Số : 03/14-01

Là Nẵng , ngày 31 tháng 10 năm 1984.

QUYẾT - ĐỊNH

II CHỦ TỊCH ỦY BAN NHÂN DÂN THƯỜNG THỰC NINH T. LÀ NẴNG

- Căn cứ sắc lệnh số 175/11 ngày 12/8/1953 của Chủ tịch nước và quyết định số 196 /TTG ngày 18/8/1953 của Thủ Tướng chính phủ quy định về quản chế , cải tạo không giam giữ chỉ tạo tại chỗ .
- Xét đề nghị của nhân dân tổ dân phố số : 57 và Công an Thường Thực Ninh

ỦY BAN NHÂN DÂN THƯỜNG THỰC NINH T. LÀ NẴNG

QUYẾT - ĐỊNH

ĐIỀU 1 : Hủy cho Lê Triều Thảo Sinh năm 1944

Kiến ở tại Hà Hoàng diện Dân xã

Cán tại Tham gia tổ chức phản cách mạng bị bắt

Độc trung Cải tạo ngày 4.8.1978 được thả về địa phương

ngày 9.1.1987 bị án quản chế 12 tháng

Được xóa án quản chế kể từ ngày 29 tháng 01 năm 1988

ĐIỀU 11 : Các ông Trưởng , Phó Công an Thường và tổ dân phố số : 57 chịu trách nhiệm thi hành quyết định này .

Nơi nhận :

- Tổ dân phố số : 57
- Công an Thường
- Đảng ủy
- Lưu VPUB

CHỦ TỊCH ỦY BAN NHÂN DÂN THƯỜNG THỰC NINH

CHỦ TỊCH
[Signature]

ĐINH VĂN SƠN

Số: 3284 QĐ/TT

Đà Nẵng, ngày 12 tháng 12 năm 1986

ỦY BAN NHÂN DÂN TỈNH QUẢNG NAM — ĐÀ NẴNG

— Căn cứ chỉ thị số 316/TTg ngày 22-8-1977, Thông tư số 220/TTg ngày 14-4-1978 và Thông tư số 240/TTg ngày 9-8-1980 của Thủ tướng Chính phủ về việc xét tha và gia hạn TTGDCT đối với những binh lính, sĩ quan nguy quân, nhân viên nguy quyền và các tổ chức chính trị đảng phái phản động của chế độ cũ.

— Căn cứ Thông tư Liên bộ Quốc phòng — Nội vụ số 07/TT/LB ngày 02-11-1977 hướng dẫn thi hành chính sách đối với sĩ quan nguy quân, nguy quyền và đảng phái phản động hiện đang học tập cải tạo.

Theo đề nghị của Ông Giám đốc Công an Quảng Nam — Đà Nẵng và sau khi được Ông Bộ trưởng Bộ Nội Vụ phê duyệt.

QUYẾT ĐỊNH

ĐIỀU I: Ra lệnh phóng thích _____
— Họ và tên Đào Tiến Thảo
— Ngày, tháng, năm sinh 1944
— Sinh quán Đại Lộc — Quảng Nam
— Trú quán Tổ 6 Hoàng Diệu Đà Nẵng
— Can tội Tham gia tổ chức phản cách mạng
— Bị bắt ngày 27.8.1978

ĐIỀU II: Dương sự được tha về Tổ 6 Hoàng Diệu Đà Nẵng và giao cho chính quyền địa phương tiếp tục vận động tâm rỗi cải tạo và phải chịu quản chế trong thời gian 12 tháng. Sau thời gian quản chế dương sự sẽ được nhân dân và chính quyền địa phương xét trả quyền công dân, nếu đủ thực sự tiếp thu cải tạo tốt.

ĐIỀU III: Ông Chánh Văn phòng Ủy ban Nhân dân tỉnh Quảng Nam — Đà Nẵng và dương sự có tên nói trên chiếu theo trách nhiệm của mình thi hành Quyết định này.

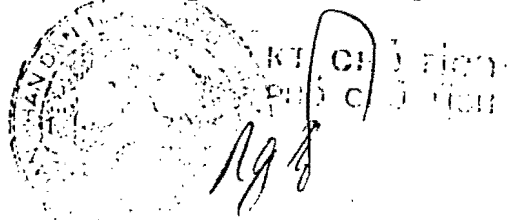
CHỦ TỊCH ỦY BAN NHÂN DÂN
Tỉnh Quảng Nam — Đà Nẵng

NƠI NHẬN

- Công an QN — ĐN
- Trại cải tạo

«để thi hành»

- Dương sự đề trình với UBND và C.A.Xã, Phường nơi cư trú biết.
- Lưu Văn phòng UBND Tỉnh.

NGUYỄN VĂN

BỘ NỘI VỤ

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Mẫu số 001-Q/194, ban hành theo công văn số 2362 ngày 27 tháng 11 năm 1972

Trại

Số 07 GRT

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Số 10

GIẤY RA TRẠI

Theo thông tư số 966-BCA TT ngày 31-5-1961 của Bộ Nội vụ

Thị hành án văn; quyết định tha số

3230

ngày

12

tháng

12

năm

1986

Đang nhân dân tỉnh Q1-H

Nay cấp giấy tha cho anh, chị có tên sau đây:

Họ, tên khai sinh

Họ, tên (hương gia)

Họ, tên bị danh

Sinh ngày tháng năm 1961

Nơi sinh

111 Tye - 13-01

Nơi đăng ký nhân khẩu thường trú trước khi bị bắt

76 b Hoàng Hoa - Hà Nội

Căn cứ

Thị hành án văn; quyết định tha số

Bắt ngày

11/1/72

An phát

Tập trung cải tạo

Theo quyết định, áp văn số

327

ngày

01

tháng

02

năm

1972 của

Ủy ban nhân dân tỉnh Q1-H

Đã bị đăng án

lưu cộng thành

năm

tháng

Đã được giảm án

lưu cộng thành

năm

tháng

Thay đổi cư trú tại

76 b Hoàng Hoa - Hà Nội và tiếp tục làm việc ở chỗ cũ

Nhận xét và kết quả công tác

Có chiến hướng, tích cực tham gia công tác cải tạo, xây dựng quê hương, tích cực tham gia công tác cải tạo, xây dựng quê hương và giúp đỡ các đồng chí khác trong trại.

Lưu ý, ngày 1/1/72

Của

1/1/72

Danh sách

1/1/72

Cấp

1/1/72

Họ tên chữ ký
người được cấp giấy

Ngày 01 tháng 01 năm 1982

Giám thị

Năm thứ mười một
SỐ 62 (663)
THỨ HAI
3-8-1998

□ TÒA SOẠN VÀ TRI SỰ:
62 - PHAN CHU TRINH - ĐÀ NẴNG
□ ĐIỆN THOẠI : 822626-824892
□ FAX : 0511.824892

Tuần ra 2 kỳ
thứ hai & thứ năm

Công an

THÀNH PHỐ ĐÀ NẴNG

CƠ QUAN CỦA CÔNG AN THÀNH PHỐ ĐÀ NẴNG

TIẾN TỚI NGÀY TRUYỀN THỐNG CỦA LỰC LƯỢNG CÔNG AN NHÂN DÂN VIỆT NAM (19-8)

TÔ CHỨC PHẢN ĐỘNG "VIỆT NAM DÂN TỘC CÁCH MẠNG ĐẢNG" HAY VỤ ÁN "NHỮNG KẺ ĐỐT ĐÈN"

Kể từ ngày lực lượng C.A tỉnh QN-ĐN (nay là CATP Đà Nẵng & CA tỉnh Quảng Nam) phá tan tổ chức phản động "Việt Nam Dân tộc cách mạng đảng" đến nay đã 20 năm trôi qua. Giờ đây, những người chủ huy chuyên án năm xưa, tóc đã điểm bạc. Nhưng, khi nhắc lại chuyện cũ, họ kẻ say sưa, cứ như mới chỉ ngày hôm qua. Và ai này cũng đều tự hào là đã có một thời đầy khó khăn, gian khổ, vậy mà lực lượng C.A Quảng Nam & Đà Nẵng đã lập nên một

□ VĂN LONG

chiến công hào hùng như thế... Nhân kỷ niệm 53 năm Ngày Thành lập ngành CAND (19-8) Báo CATP Đà Nẵng đăng tải bài viết dài kỳ về cuộc đấu trí đầy mưu lược của các chiến sĩ CAND trong quá trình đánh phá tổ chức phản động "Việt Nam Dân tộc cách mạng đảng" để bạn đọc có dịp hiểu thêm về chiến công này...

(xem tiếp trang 6-7)

hãy đó
n "Một
ip xuât
đân bả
dung
n được
a bình
yc gieo
bị cảm
đề trả
thuyết
ây cao
nhất là
à được
ong về
g
guy
yên
gi t
hầy
khua
u thiê
i di đ
ích C
vương
ạo đư
ên tôn
Không
i. Thâ
áo chủ
Quốc
/ợ Bâ
nữ dâ
ay bất
à bức
inh lât
i qpc.
m (m)
J.L

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG "VIỆT NAM DÂN TỘC CÁCH MẠNG ĐẢNG" HAY VỤ ÁN NHỮNG KẺ ĐỐT ĐÈN

KỶ 4:

VÌ HẠM DANH, NGUYỄN VĂN BẦY KIÊU CĂNG, HỢM HÍNH, THAM DANH VỌNG; KHOÁC ÁO PHÓ TÔNG THƯ KÝ NGHIỆP ĐOÀN KÝ GIẢ MIỀN TRUNG CỐT CUNG CHỈ "MƯỢN HƠI" ĐỂ LÀM TIỀN, ĐÀN ĐÚM ĂN NHẬU; NHƯNG KHÍ NGHE BẦY TUYÊN TRUYỀN VỀ TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG "VIỆT NAM DÂN TỘC CÁCH MẠNG ĐẢNG", NGUYỄN AN DÂN VẪN CHỊU ĐÁU QUÂN DƯỚI TRƯỞNG. THỰC RA, DÂN VỚI BẦY CÙNG CÙNG MỘT GIUỘC.

● VĂN LONG

Lòng trâu có khắc chỉ ruột bò, ấy vậy ở đời vẫn có lắm kẻ như Dân, bản thân mình đâu có thanh tao, trong sáng gì, song vẫn cứ mồm loa mép dài, dõm ngổ phê phán người khác. Cũng vì hám danh nên Dân mới "đầu quân" về dưới trướng Bầy.

Cũng vì hám danh mà sau khi Bầy sa lưới CA, Dân đã lên nắm quyền "lãnh đạo" "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng", chỉ huy đám bộ hạ bên dưới lập nên mặt khu Nam Yên, toan tính chuyển cướp chính quyền cách mạng...

(xem tiếp trang 6-7)

HƯC PHẢN ĐỘNG...

ng 1)

quê hương Điện Bàn, song Bầy ở thôn Túy, còn Dân thì ở làng Điện Thảng. Tuổi tác hai người chênh lệch nhau. Dân sinh năm 1945, Bầy thì chỉ nhỉnh hơn một tuổi. Dân trưởng thành từ nhỏ, là một người tinh thông cách nói của bọn người trước năm 1975 là "lời ngọt ngào". Bởi vì, hầu hết những gia đình Dân như: cha, anh, em, đều có tham gia hoạt động cách mạng và chống Mỹ xâm lược. Dân là đã "lời ngọt ngào", còn Bầy thì "lời đắng". Cũng vì vậy, sau này khi bị C.A tóm ở trại giam về tội ghen ghét phản động, âm mưu lật đổ cách mạng, Dân đã thốt lên bộ điều tra, rằng: "Tôi cha mẹ, phản bội anh, chị, em, làm cho mẹ tôi đau khổ, con mà mẹ tôi đem cơm ăn đau buồn và tủi nhục. Tôi quá mừng mà gia đình tôi được sống, đồng họ khinh bỉ tôi là chuyện sau này, bây

giờ trở lại chuyện Bầy gặp Dân...

Đó là một buổi chiều tháng 6. Bệnh thấp khớp tái phát, Dân nằm viện điều trị đã hơn tuần, song vẫn chưa thuyên giảm. Cũng vì căn bệnh quái ác này mà đã 30 tuổi đời Dân vẫn chưa lập gia đình. Đã từ lâu, Dân yêu một người con gái tên là Bích Hoa; nhưng có lẽ thấy Dân đau ốm liên miên nên dù Dân nhiều lần ngỏ lời cầu hôn, song Bích Hoa vẫn cứ ậm ừ, chưa trả lời dứt khoát. "Bích Hoa mới ngoài hai mươi tuổi, trẻ, đẹp; lại là tiểu thư con nhà giàu. Còn mình chỉ là một anh công chức quèn, hom hem, bệnh tật". Nghĩ vậy, nên Dân thối chí, rồi lặng lẽ tập tễnh đi ra trước cổng Bệnh viện. Dù sao, ra công nhìn xe cộ, khách bộ hành xuôi ngược, Dân thấy đỡ buồn hơn nằm trong phòng ngó đầu cũng chỉ là người bệnh. Bỗng, Dân nghe có tiếng ai đó gọi lớn: "Dân! Dân đó có phải không?". Từ bên kia đường, một thanh niên đeo kính cận bước sang. Đó là Nguyễn Văn Bầy. Dân ngơ ngàng, kêu lên: "Ừa, anh Bầy! Anh làm gì ở đây?". Bầy cười đơn dả: "Nghe nói Dân bệnh nằm viện, mình đến thăm..."

Hai bên trao đổi tâm tình về chuyện gia cảnh, công việc làm một chặp thì

Nguyễn An Dân

lại một gã mặt non choẹt phóng Honda 67 tới, phanh xe dừng lại chỗ hai người đang đứng nói chuyện. Gã nọ chưa kịp nói gì thì Bầy đã lên tiếng: "Ồ! Chú em bữa nay đúng hên quá ta!". Đoàn Bầy giới thiệu: "Đây là em Nguyễn Ngọc Thanh, nhà ở 105-Lý Thái Tổ". Rồi quay sang Dân: "Còn đây là Nguyễn An Dân, con người luôn ôm ấp một hoài bão lớn trong mình mà anh thường kể cho em nghe đấy!". Bầy nháy mắt với Thanh và thể là Thanh vội vàng đưa tay về phía Dân: "Rất hân hạnh được làm quen với anh!". Sau đó cả ba dè dặt trên chiếc Honda về nhà hàng Kim Đình... Vừa ăn, họ vừa

nói chuyện với nhau. Lúc đầu Dân than vãn: "Ngày trước khi còn "Đồng Phương văn đoàn Việt Nam" bạn bè anh em đông thế, vậy mà hôm nay tôi nằm viện hơn tuần rồi chẳng thấy ai đến thăm cả. Có lẽ chỉ mỗi mình anh Bầy là vẫn còn nhớ tôi thôi". Bầy cười giả lả: "Có lẽ bây giờ thấy Dân cách mạng quá nên anh em họ ngại, chứ thật ra...". Không để Bầy nói dứt câu, Dân vội ngắt lời: "Tôi mà cách mạng cái nỗi gì. Anh đừng châm chọc mà tôi xót xa thêm...". Thấy Dân có vẻ phẫn uất, Bầy liền hạ giọng: "Mình đùa vậy thôi, chứ thực tình mà nói thì anh em ngày trước vẫn còn quý Dân lắm. Cũng bởi thế nên hôm nay mình với chú Thanh đây đại diện đến thăm Dân". Lát sau, thấy Dân vui vẻ trở lại, Bầy mới mỉm cười: "Nè, không biết là Dân đã hay tin gì chưa?". Bầy ngưng bật nhìn Dân và Dân không nên được tò mò: "Tin gì vậy?". Chỉ chờ có thế, Bầy nghiêng đầu ghé miệng vào tai Dân mà rằng, gần đây có sấm truyền và cơ bút cho biết: Cộng sản sắp tan rã. Vạn mạng dân tộc Việt Nam rồi sẽ "ngàn cân treo sợi tóc", do đó hiện đã có một tổ chức cách mạng khác ra đời, đó là "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng", nhằm cứu dân tộc thoát khỏi cơn nguy

biến. Bầy nói về tổ chức Việt N. dân tộc cách mạng đảng và Dân cũn. Thanh đều ngồi im lặng lắng nghe, nuốt-lấy từng lời... Dân thừa biết là một người trình độ chỉ thuộc hạ tầm tầm; song nhờ tài ăn nói lưu loát, nên ngày trước có quen biết nhiều vị chức sắc cỡ gộc của chính quyền Sài Gòn như Ngô Quang Trưởng, hoặc chánh văn phòng của Trưởng là trung tá Duy Lam. Nghĩ về Bầy như vậy, rồi lại nghĩ đến những tâm nguyện mà mình ôm ấp từ khi thành lập "Đồng Phương văn đoàn" năm 1973 cho mãi đến bây giờ, bất giác Dân nói với Bầy: "Tôi xin nguyện cùng anh làm cách mạng!". Nghe Dân trả lời như thế, Bầy vui mừng ra mặt: "Có Dân vào tổ chức là mình an tâm lắm rồi". Đoàn Bầy chỉ Thanh nói tiếp: "Thanh hiện nay là ủy viên trung ương phụ trách kinh tài, kiêm phó bí thư Đảng bộ miền Trung của Việt Nam dân tộc cách mạng đảng". Rồi gã lại quay sang Dân: "Còn Dân, tạm thời giữ chức ủy viên trung ương đảng, phụ trách công tác tổ chức. Đây là ý kiến của các vị lãnh đạo tối cao của Việt Nam dân tộc cách mạng đảng mật truyền cho tôi để trao đổi với Dân...".

(còn nữa)

V.L

Năm thứ mười một ● Số 65 (666) ● Thứ năm :13 - 8 - 1998

7

TÔ CHỨC, PHẢN ĐỘNG "VIỆT NAM DÂN TỘC CÁCH MẠNG ĐẢNG" HAY VỤ ÁN "NHỮNG KẺ ĐỐT ĐÈN"

(tiếp theo kỳ trước, và hết)

CÒN MÃI MỘT CHIẾN CÔNG

Vì thế cho nên Dân đã bị cảnh sát ngục qui cho tội phá rối trị an và bắt bỏ tù. Thế nhưng, trong bản khai lý lịch của Dân sau ngày giải phóng thì gã cho rằng, bị tù là do tham gia hoạt động cơ sở an ninh quận nhì Đà Nẵng (?). Con người của Nguyễn An Dân quả táo tợn khôn lường. Sau này, khi tổ chức phản động "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng" bị ta phá vỡ, Dân còn tiết lộ là: gã vào tổ chức phản động cũng do vì quá yêu cô gái tên Bích Hoa. Dân kể rằng, gã yêu Bích Hoa vì cô có duyên và thông minh, lại là một tiểu thư khuê các. Trong khi đó, Bích Hoa lại không đáp lại tình yêu của gã, bởi vì gã bị bệnh đau khớp quá nặng. Song, Bích Hoa vẫn nghe lời gã dụ dỗ, lôi kéo vào tổ chức phản động của Bầy. Bởi cô ta dường như bị quáng mắt trước lớp áo kỹ giả mà

● VĂN LONG

một thời Dân đã khoác, với những bút hiệu in trên tờ Đông Phương văn đoàn như Lương An, Văn Hoàng Dân, Nguyễn An Thiên, Trường Thạch... Kéo Bích Hoa vào tổ chức phản động, Dân ngờ sẽ chiếm được tình yêu; ngờ đâu sau ngày theo gã về dưới trướng Bầy, cô ta lại mê như diều đổ một thanh niên khác có vóc người vạm vỡ, đẹp trai tên là Sơn. Bực tức vì người đẹp bị kẻ khác phồng tay trên, có lần Dân đã đề xuất lên Bầy một kế hoạch liều lĩnh là cho Sơn cầm đầu một nhóm phản động đánh vào đơn vị bộ đội ở Hòa Khánh, phá cầu Thủy Tú để gây tiếng vang. Thực chất, Dân muốn dùng kế "mượn dao giết người", đẩy Sơn vào chỗ chết; song Bầy sợ bị lộ nên không tán đồng. Cũng vì vậy mà Dân ôm một mối hận tình cho đến ngày sa lưới C.A. Đó là nói chuyện Dân kể trước khi ra tòa lãnh bản án tử hình... (xem tiếp trang 6-7)

rang 1)

ay, các trình sát an ninh vừa an tướng Dân qua tài liệu lưu sát ngục, thì bất ngờ ở Huế sự kiện: lực lượng CA tỉnh Thiên (cũ) cũng đã khám phá tổ chức phản động "Việt Nam cách mạng đảng" tại địa phương và số tên đầu tầu như: Tổng Châu Nguyễn Văn Minh, Nguyễn Bôn này khai nhận: chúng chỉ là những chi bộ của tổ chức phản do Nguyễn Văn Bầy chủ trì, với lãnh là Nguyễn Thiên Nhân. Ở TP Chí Minh các trình sát cũng báo về hay, Bầy đã lôi kéo kết nạp một người trước 1975 thường viết bài cho tờ Kịch rừng Sài Gòn, tên là Dương Hùng ường, vào tổ chức phản động. Bầy đích nân phong Cường làm trung ương ủy viên, bí thư đảng bộ miền Nam, trực tiếp phụ trách ở Sài Gòn. Với những chứng cứ này, các điều tra viên đưa ra đầu tranh quyết liệt và cuối cùng Bầy đã phải khai nhận gã chính là Nguyễn Thiên Nhân. Cùng trong thời điểm đó, qua nguồn tin của một số người đi củi về một nhóm người la mạt tụ tập ở núi rừng Nam Yên, các trình sát an ninh cài trang xâm nhập thực địa và đã khám phá âm mưu của bọn Dân, Lang đang gấp rút triệu tập một số tên cốt cán trong tổ chức phản động ở Đà Nẵng, Hòa Vang, Đại Lộc... về để tiến hành "hội nghị sơ bộ", tiến tới đại hội tổ chức phản động toàn miền Trung, nhằm thông qua "cương lĩnh", "điều lệ" và làm một công việc tối quan trọng mà

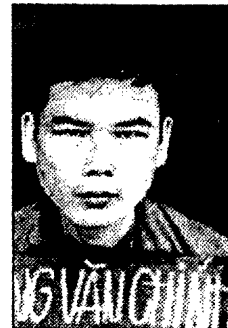
TÔ CHỨC PHẢN ĐỘNG...

trước đây Bầy chưa làm được là bầu "ban chấp hành Trung ương". Đồng thời, Dân cũng lập kế hoạch đưa một số tên trong tổ chức có biết ít nhiều ngoại ngữ trốn ra nước ngoài để câu móc các tổ chức phản động lưu vong, nhằm tập hợp lực lượng hình thành thế "hai gọng kìm" lật đổ chính quyền cách mạng. Người được Dân tin tưởng trao chức "trưởng đoàn ngoại giao" ra nước ngoài là Ông Văn Chính, quê ở Hòa Thọ, Hòa Vang.

Trước năm 1975, Ông Văn Chính là đại úy trưởng phòng hành quân tác chiến, quân đoàn I ngục. Biết được điều đó nên sau khi thay Bầy điều khiển tổ chức phản động, Dân tìm tới gặp Chính và ba hoa chích chòe về tổ chức phản động của y. Lúc đầu Chính hoài nghi. Nhưng vốn rất tin vào bối toán mà Chính nhận lời và Dân liền cho Chính tuyên thệ vào tổ chức ngay trong buồng nhà anh

ruột Chính là Ông Văn Khôi. Gã này trước cũng là trung sĩ an ninh quân đội ngục, Dân câu móc vào tổ chức phản động và cử làm bí thư đảng bộ đặc nhiệm Quảng Nam và Đà Nẵng. Chính tham gia tổ chức phản động chừng 7 tháng thì Dân ra lệnh thu xếp hành lý lên mật khu Nam Yên để làm trưởng một "phái đoàn" ra nước ngoài. Đó là cuộc hành trình đi vào chỗ chết của kẻ phản quốc mà bản thân Chính khi nhận lãnh kết cục cũng đã phải hối hận: "Tôi

bỏ lại sau lưng người vợ ốm yếu và 9 đứa con thơ dại, đi vào viễn vọng mù khơi với một tâm trạng đầy bức xúc. Tôi thấy mình lúc đó sao mà tâm thường, hèn mạt đến vậy!". Nói là mật khu Nam Yên, song dưới con mắt của Chính thì chẳng khác gì nơi tá túc của lũ ăn mày. Nó nằm sâu giữa vùng núi rừng Nam Yên và được bọn Dân, Lang chia thành 3 lán trại. Lán thứ nhất gọi là tiền trạm, chỉ một

Ông Văn Chính

túp lều tranh kê vừa lọt một cái giường. Lán thứ hai làm nhà chưa xong, phải che nilon ngủ tạm. Còn lán thứ 3 là một chòm cây treo vài ba chiếc võng. Những tên gọi là thủ lãnh tổ chức ở từng xã, huyện tụ tập về đây đều rầm rập làm theo sự sai khiến của Lang, vì gã là chỉ huy trưởng. Do đói cơm, thiếu muối nên tên nào mặt mày cũng hốc hác. Có không ít tên bị sốt rét, hoặc rần rần nằm rên rì chờ chết càng làm cho Chính hoang mang tội độ. Nhưng rồi, giấc mộng trưởng đoàn xuất ngoại mà Dân đưa ra, vẫn níu chặt chân Chính. Gã nghĩ rằng: "qua cơn bĩ cực sẽ tới hồi thái lai". Bất ngờ, sáng ngày hôm sau, Chính theo lệnh Lang dang câu cá ở một con suối cạnh mặt khu để cải thiện bữa ăn sắp tới cho cuộc hội nghị sơ bộ, thì bỗng nghe có tiếng súng nổ liên thanh, rồi tiếng hô: "đứng lại!", tiếng chân người chạy thình thịch. Biết mật khu đã bị C.A tấn công, gã quăng chiếc cần câu, bỏ chạy thực mạng, bắt kẻ gai rừng cào xé rách tươm da thịt. Nhưng, cuối cùng Chính vẫn không thoát khỏi lưới vây như đồng bọn của gã là Nguyễn An Dân,

Nguyễn Hù 12-7-1978 động "Việt đảng", cũng công của l tực đầu tr 10 ngày s: phản động cũng như cách mạng

Hai m thời gian vật. Như phản động đảng" v lực lượng Và vẫn những: phá các gương An Dân. Dùng bán r thành ở như người

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG "VIỆT NAM DÂN TỘC CÁCH MẠNG ĐANG" HAY VỤ ÁN "NHỮNG KẸ ĐỐT ĐÈN"

KỶ 7:

KHÁM PHÁ CON NGƯỜI THẬT CỦA NGUYỄN AN DÂN

Sau khi Nguyễn Văn Bảy bị bắt, Nguyễn An Dân thay thế Bảy vạch ra và thực hiện những kế hoạch chống phá chính quyền cách mạng rất tích cực. Gã đích thân đi xuống một số thôn, xã của các quận, huyện trên địa bàn tỉnh Quảng Nam - Đà Nẵng để truyền, kích động lôi kéo các phần tử xấu trong các tôn giáo, bọn ngụy quân ngụy quyền không chịu cải tạo, nhằm phát triển tổ chức phản động.

● VĂN LONG

Ở xã Hòa Khánh, Dân giao cho Nguyễn Xuân Phú làm bí thư, Nguyễn Đình Thêu làm xã trưởng, Huỳnh Châu làm Cục trưởng cảnh sát, đồng thời cất cử những tên thù hằn thân tín phụ trách các thôn. Và dưới sự chỉ đạo của Dân, Nguyễn Hữu Lang đã bàn với bọn Thêu, Châu tìm cách ám sát một số cán bộ xã Hòa Khánh để tạo tiếng vang; giao cho tên Phú một gói thuốc độc để theo dõi đồng bọn trong tổ chức, nếu ai phản trắc thì đầu độc tiêu diệt cả gia đình...

(xem tiếp trang 6-7)

(tiếp theo trang 1)

Riêng đối với Nguyễn Hữu Lang thì Dân thăng lên chức chỉ huy trưởng lực lượng dân quân du kích miền Trung, kiêm chỉ huy mặt khu Nam Yên. Đồng thời, Dân cùng với tên Lang xây dựng một mặt khu khác ở Đại Lộc, rồi tổ chức ra cái gọi là chiến đoàn đặc nhiệm QN-ĐN giao cho Huỳnh Bê làm chiến đoàn trưởng, Lê Đình Khôi làm chiến đoàn phó. Cũng từ mặt khu này, do tranh giành chức tước, bọn Bê và Khôi đã chủ trương giết chết chỉ huy trưởng mặt khu là Trương Công Tránh, lột đồng hồ, nhẫn vàng, cùng một ít tiền bạc của Tránh. Xong đâu đấy, bọn chúng vui xác Tránh trên núi, rồi dời mặt khu sang Phú Túc. Tại đây, tên Lê Đình Khôi được đồng bọn tôn lên làm chỉ huy trưởng...

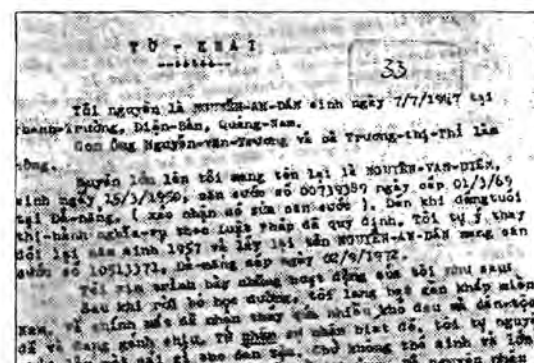
Cũng trong thời gian đó, Dân kết nạp một tên từng ở trong tổ chức phản động "Hắc Long Đoàn", trung sĩ ngụy quân có nhiều nợ máu với nhân dân, quê ở Đại Quang-Đại Lộc là Nguyễn Sửu vào tổ chức phản động, lấy biệt danh là Sinh Nhân. Thấy Sửu hăng hái tham gia, Dân giao cho hắn làm chỉ huy trưởng lực

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG...

lượng dân quân du kích phục quốc Quảng Nam - Đà Nẵng, thay tên Lang đã lên chức chỉ huy miền và bảo Sửu xây dựng thêm một mặt khu nữa tại Thường Đức. Còn bọn Huỳnh Bê với Nguyễn Văn Chung, Dân giao cho xây dựng tiếp hai mặt khu ở Đức Dục và Ba Viên. Về mặt kinh tế tài chính của tổ chức phản động, Dân thành lập một đảng bộ đặc nhiệm kinh tài giao cho tên Nguyễn Hồng ở đường Ông Ích Khiêm làm bí thư, lập những biên lai quĩ nuôi quân để làm tiền một số người thuộc loại giàu có ở thành phố Đà Nẵng, v.v... Nói chung, Dân chu đảo tất tần tạt các mặt từ tổ chức đến quân sự, kinh tế của tổ chức phản động; song le "thiên bất dung gian" nên mọi hoạt động của Dân cuối cùng các trình sát C.A cũng khám phá được. Nhưng, để vên bực màn bí mật của con người Dân, các trình sát đã phải tốn khá nhiều công sức.

Bởi tại trại giam, Bảy chẳng hé một lời về bọn Dân, Lang. Trong khi, Dân trưởng thành trong một gia đình có

truyền thống cách mạng; lại khai một bản lý lịch có thời gian tham gia cách mạng. Cho nên, lúc đầu các trình sát ít nghi ngờ về Dân. Tối khi, thấy Bảy năm "nhà hộp", song tổ chức phản động vẫn cứ "phình ra" và Dân càng tăng cường đi lại với một số ngụy quân, ngụy quyền chế độ Sài Gòn, đồng chí Lê Hữu Thành, trưởng Phòng Chấp pháp Ty C.A lúc bấy giờ mới hẳn khoan. Và thế là ông nêu ý kiến lên Ban lãnh đạo Ty C.A đề đi sâu điều tra lý lịch của Nguyễn An Dân. Trong số tài liệu mật của chế độ Sài Gòn còn lưu trữ tại Ty Gia Long có tờ trình của tên thiếu tá ngụy Lê Xuân Nhuận, phụ tá đặc biệt của Bộ chỉ huy CSQG khu 1, gởi đại tá chỉ huy trưởng CSQG khu 1, về kết quả điều tra Nguyễn An Dân, sáng lập viên Đông Phương văn đoàn Việt Nam vào cuối năm 1973. Tờ trình ghi rằng, đầu năm 1973, Dân có xin vào làm thư ký cho tòa soạn báo "Thời Mới" ở số 4-Phan Chu Trinh-ĐN. Sau đó, Dân nghỉ vì lương ít, không đủ sống. Thế nhưng, lợi dụng lớp áo ký giả, Dân đi gặp một số học sinh quen biết của một số trường ở Đà Nẵng như: Kỳ

Bản tự khai của Nguyễn An Dân.

Thuật, Sao Mai, Phan Thanh Giản, Phan Châu Trinh... để vận động thành lập Đông Phương văn đoàn Việt Nam dựng danh bản tại số nhà 15, đường Lý Thường Kiệt, hoạt động từ tháng 6-1973. Và tên thiếu tá Nhuận kết luận: "mặc dầu bên ngoài treo băng nhưng tên Dân ít khi có mặt tại đây (ở Đông Phương văn đoàn) và chỉ thường giao du ẩn nấp với một vài ký giả của Nghiệp đoàn Ký giả miền Trung tại một vài quán nhỏ ở Đà Nẵng. Mục đích của đường sự là muốn đánh lừa một số học sinh qua lớp áo ký giả; đồng thời nhờ số học sinh này viết vài câu chuyện ngắn, hoặc làm vài bài thơ để đăng vào nguyệt san

sát nguy theo dõi, nên đích thân diện tại Bộ chỉ huy CSQG ngụy ở Đà Nẵng. Tại cuộc 1 Dân lớn tiếng xác nhận rằng đối cả Quốc gia (chế độ Cộng sản; cho nên thành Đông Phương văn đoàn để khởi cuộc cách mạng phi Quốc gia sản. Dân nói: "Đó là tâm đời tôi. Còn sống một ngày đầu cho lý tưởng đó!". Bởi chế độ Sài Gòn và Cộng mụm (?). Dân sẽ thoát 1 một cuộc cách mạng riêng

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG "VIỆT NAM DÂN TỘC CÁCH MẠNG ĐẢNG" HAY VỤ ÁN "NHỮNG KẺ ĐỐT ĐÈN"

● VĂN LONG

KỶ 6:

HỒ CHƯ TREO CỜ NGUY, NGUYỄN VĂN BẦY BỊ BẮT

Đoạn này xin trở lại chuyện các trình sát an ninh điều tra về những cuộc tụ tập, họp mặt bất thường của Nguyễn Văn Bầy với một số người xưng danh là trí thức của chế độ Sài Gòn, để rồi cuối cùng phát hiện ra tổ chức phản động "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng". Đây là cả một quá trình đầy cam go, gian khổ. Bởi vì, một kẻ đã từng bá vạ với tướng ngụy Ngô Quang Trưởng đứng trong tổ chức "siêu chính trị" (Super Politique) và từng nghiên cứu kế hoạch hậu chiến của

để quốc Mỹ tại Việt Nam như Bầy thì bắt gã với đầy đủ "nhân chứng, vật chứng" đâu phải dễ dàng. Nhưng với phương châm "lấy dân làm gốc", các trình sát an ninh đã được nhân dân ở Đà Nẵng, Hòa Vang, Điện Bàn, Duy Xuyên... nhiệt tình giúp đỡ, bảo bọc. Giữa lúc kinh tế đất nước đang trong thời kỳ khó khăn, thiếu thốn, lại thêm mùa màng thất bát, song dù bữa cơm đói khoai, sắn, có không ít gia đình cơ sở vẫn nuôi trình sát thẳng này qua thẳng nọ mà vẫn không có chút phiền hà. Bởi, chính nhân dân chứ không ai khác đã trải qua một thời khói lửa chiến tranh,

(Hợp tác xã nông trường 6-7)

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG...

cho nên giờ đây họ đã hiểu như thế nào là thoát ách nô lệ ngoại bang, làm chủ đất nước trong không khí hòa bình, độc lập, tự do. Cũng vì thế, mọi luận điệu tuyên truyền xuyên tạc của bọn phản động chỉ lừa được những kẻ nhẹ dạ, cả tin, hoặc hám danh, tham chức như bọn Lê Thanh Túc, Nguyễn An Dân, Nguyễn Hữu Lang... chứ không thể lừa bịp được nhân dân. Và nhờ thế trận lòng dân, lực lượng trình sát C.A mới có điều kiện phăng tìm dần từng chân rết của tổ chức "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng". Tin tức cứ dồn dập báo về Ban lãnh đạo Ty CA QN-ĐN...

Lại nói về Hồ Chư, trước là hạ sĩ cảnh sát đã chiến nguy, được liệt vào thành phần chống Cộng khét tiếng, nên khi nghe Nguyễn Hữu Lang lôi kéo, gã liền chấp nhận đầu quân dưới trướng với biệt danh là Hồ Bảo Nhân. Ít lâu sau, Lang từ làng Nam Yên trở về Hòa Khánh tìm đến nhà Chư. Giữa đêm hôm khuya khoắt thấy Lang lù lù xuất hiện với chiếc giỏ cói xách tay, Chư rất dỗi ngạc nhiên. Nhưng, khi nghe Lang ghé tai nói nhỏ đôi câu, mắt Chư sáng lên như bắt được vàng. Thì ra, Lang đem đến cho Chư lá cờ ba que của ngụy, 2 quả lựu đạn M26 và một tập truyền đơn viết tay phần

đối chính quyền xã Hòa Khánh. Chủ trương của Lang giao cho Chư treo cờ ngụy, rải truyền đơn, gài lựu đạn nơi nhân dân Chơn Tâm chuẩn bị tổ chức mít-tinh là gây thanh thế để lôi kéo thêm người vào tổ chức phản động; không ngờ chính chúng đã "lây ông tôi ở bụi này". Cho nên khi lá cờ ngụy, cũng như truyền đơn của bọn Lang, Chư vừa xuất hiện thì ngay lập tức, đồng chí Hoàng Văn Lai chỉ đạo cho đồng chí Nam Hà điều động phần lớn lực lượng trình sát an ninh về "ém" tại địa bàn xã Hòa Khánh. Một số tài liệu phản động, kế hoạch bạo động mà trình sát thu được nhanh chóng chuyển giao về Ty CA...

Tổng hợp các tài liệu đã thu thập, các trình sát làm sáng tỏ dần vai trò của Nguyễn Văn Bầy trong tổ chức "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng". Theo mật báo, Bầy đã phát triển tổ chức phản động này ở một số tỉnh, thành miền Trung như: Thừa Thiên-Huế, Đà Nẵng, Quảng Nam, Quảng Ngãi, Bình Định. Hiện Bầy đang tìm cách móc nối phát triển tổ chức vào miền Nam, chủ yếu là thành phố Hồ Chí Minh. Đồng thời, Bầy cũng đã

Hồ Chư

có kế hoạch lập 3 lực lượng vũ trang, cụ thể: mặt trận dân quân thống nhất phục quốc (gọi tắt là mặt trận phục quốc) tập hợp bọn ngụy quân, ngụy quyền, đảng phái phản động; mặt trận liên tôn thống nhất phục quốc, tập hợp bọn phản động trong các tôn giáo hình thành lực lượng liên tôn chống Cộng; mặt trận bảo vệ nhân quyền và dân quyền... Tại một cuộc họp khẩn cấp của lãnh đạo Ty CA, đồng chí Hoàng Văn Lai nhận định: "Mặc dầu chưa phải lúc cất vỏ bọn này nhưng không

thể để Nguyễn Văn Bầy cứ nhón nhơ đi lại tuyên truyền chống phá chế độ, lôi kéo người vào tổ chức phản động của y. Mặt khác, cũng cần nhanh chóng bắt giam Bầy, vì có thể khi mất Bầy thì bọn thủ hạ dưới trướng sẽ lâm vào tình trạng lúng túng và như thế càng tạo sơ hở cho lực lượng C.A khám phá án". Và chỉ vài giờ sau, Nguyễn Văn Bầy đã được áp giải về trại tạm giam. Lúc đầu, Bầy khai nhận rằng, gã là người khởi xướng ra học thuyết Duy Việt (cái học thuyết như món chè thập cẩm mà chúng tôi đã đề cập ở các số báo trước). Còn việc gã hình thành tổ chức phản động "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng" thì cho là do gợi ý của Nguyễn Thiên Nhân ở Sài Gòn. Theo Bầy, Thiên Nhân là người có uy lực rất lớn, là đầu mối liên lạc giữa các tổ chức phản động trong nước và hải ngoại. Lúc này, Bầy không khai về bọn Nguyễn An Dân, Lê Thanh Túc, Nguyễn Hữu Lang; nhưng lại kể vanh vách hàng loạt đôi tượng thuộc thành phần trí thức chế độ cũ như: bác sĩ, luật gia, giáo sư ở Đà Nẵng đã được Bầy tuyên truyền và gia nhập tổ chức phản động. Riêng số tài liệu thì Bầy khai là tổ chức phản

động ở Huế gởi vào. Nguyễn Thiên Nhân ở Sài Gòn là ai? Có phải ở Huế cũng có tổ chức phản động "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng" của Nguyễn Thiên Nhân như lời khai của Bầy? Để giải đáp thắc mắc này, lãnh đạo Ty CA lại phải cử trình sát lên đường vào Nam, ra Bắc...

Quả đúng như nhận định của đồng chí Hoàng Văn Lai, khi Bầy bị ta bắt bọn thủ hạ bên dưới dường như mất phương hướng hoạt động. Chúng không dám tổ chức bạo động ở Hòa Khánh như đã dự định. Sau này phải án thì bọn Nguyễn Hữu Lang, Hồ Chư cũng tiết lộ rằng, thời gian đó chúng phải thủ tiêu hàng ngàn văn bản, liệu đánh máy, in ronéo như: thế cáo của mặt trận phục quốc, lệnh thi quân luật, lời kêu gọi cán bộ C.A sấn ra trình diện, mà chúng chờ loạn để tung ra. Tuy nhiên, bọn phản động chỉ lúng túng ban đầu. Bởi sau khi nghe tin Bầy bị bắt, Nguyễn An Dân đã tự thân đứng ra nắm quyền chỉ huy tổ chức "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng", cũng cố lại và vô cùng nguy hiểm hơn...

(còn nữa)

V.L

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG "VIỆT NAM DÂN TỘC CÁCH MẠNG ĐẢNG" HAY VỤ ÁN NHỮNG KẺ ĐỐT ĐÈN

KỶ 5:

THAM CHÚC LỚN, NGUYỄN HỮU LANG LẬP MẬT KHU NAM YÊN

Từ đó, chiều nào Nguyễn Văn Bảy cũng cùng Nguyễn Ngọc Thanh đến bệnh viện rú Nguyễn An Dân tới nhà hàng Kim Đình ăn uống, bàn chuyện. Trong những lần gặp gỡ như thế, Bảy và Thanh cũng không quên cho Dân ít tiền, khủ thi vài trăm, khủ thi năm ba chục. Thấy mình nhận tiền của Bảy và Thanh nhiều quá nên một hôm Dân tỏ ra áy náy, nói với Bảy: "Em nghĩ không biết đến bao giờ mới trả được ơn nghĩa đùm bọc, cứu mạng của anh và Thanh. Thời gian qua, nếu không nhờ anh và Thanh chu cấp tiền

nong mua thuốc chữa bệnh, cũng như chi tiêu sinh hoạt, có lẽ em cũng đã xanh có lâu rồi!". Bảy mới vỗ vai Dân an ủi: "Đây là tiền của Thanh giúp anh em mình trong lúc kinh tài của đảng đang còn khó khăn. Thanh trước đây đã có chân trong Quốc dân đảng, nên có nhiều bạn bè và kinh nghiệm hoạt động. Bây giờ Thanh được cấp trên cử giữ chức vụ ủy viên trung ương phụ trách kinh tài, kiêm phó bí thư đảng bộ miền Trung, có nhiệm vụ giúp Dân trong công tác tổ chức. Cho nên Dân cứ an tâm chữa bệnh đừng có lo lắng gì cả!". Rồi Bảy lại cười bảo: "Mà Dân chưa biết đó thôi."

(xem tiếp trang 6-7)

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG...

(tiếp theo trang 1)

Gia đình Thanh hiện đang được Cộng sản liệt vào hàng tư sản kia mà". Không để Bảy nói thêm, Dân tiếp lời: "Theo thiên ý của em, Việt Nam dân tộc cách mạng đảng của chúng ta phải hơn tổ chức Quốc dân đảng. Có nghĩa, rồi sẽ có một ngày chúng ta cướp được chính quyền từ tay Cộng sản. Cho nên mỗi người trong tổ chức cũng cần có biệt danh gắn liền với chữ "Nhân" để thể hiện quyết tâm sắt đá đó!". Nghe Dân nói, Bảy lấy làm đắc ý: "Đúng! Chúng ta cần phải có biệt danh để hoạt động hợp pháp, tránh sự theo dõi của bọn "áo vàng" (C.A). Mà biệt danh có ý nghĩa như Dân nói lại càng hay. Tìm được một người như Dân làm "quân sư" cho đảng quả không uổng công! Mình sẽ đề bạt ý kiến của Dân lên cấp trên...". Non tuần sau, Dân chuyển vào bệnh viện Hội An để chữa bệnh thập khớp bằng thuốc đông y. Bảy và Thanh lại mua quà vào thăm. Vừa gặp mặt Dân, Bảy đã vội báo tin: "Ý kiến của Dân đã được cấp trên chấp thuận ngay. Mình đoán đâu sai!...". Rồi Bảy cho Dân biết về các vị chức sắc của tổ chức Việt Nam dân tộc cách mạng đảng. Đó là, chủ tịch Lý Duy Nhân, tức Nguyễn Xuân Vinh, nguyên đại tá Tư lệnh không quân thời Ngô Đình Diệm. Phó chủ tịch Ngô Quang Nhân, tức tướng Ngô Quang Trưởng, Tổng bí thư Nguyễn Thiên Nhân, tức Nguyễn Bảo Long, cháu nội của ký ngoại hầu Cường Để. Còn Dân có biệt danh là Đồng Nhân, hoặc Trí Nhân. Nguyễn Ngọc Thanh có biệt danh Châu Nhân. Trên Thanh, thủ chức bí thư đảng bộ miền Trung là Trần Ngọc Thành, quê ở xã Đại An, Đại Lộc, tức Trần Trung Nhân... Bảy nói với Dân là đã được giao nhiệm vụ thay mặt cấp trên liên lạc và giải quyết mọi việc với các chiến hữu ở miền Trung từ Bình Trị Thiên đến Thuận Hải (nay là Bình Thuận). Lần này, Bảy còn giao cho Dân tập tài liệu về triết lý chỉ đạo cách mạng, hay còn gọi là "luận

cương chính trị", trong đó bao gồm: tuyên ngôn, chính cương, cương lĩnh, hệ thống tổ chức của Việt Nam dân tộc cách mạng đảng để chỉnh lý và sao chép ra thành nhiều bản. Dân đâu có biết, những chuyện Bảy nói về Nguyễn Xuân Vinh, Ngô Quang Trưởng, Nguyễn Bảo Long, Đặng Văn Quang, sư Tuệ Không, chỉ là bịa đặt. Song, chuyện bịa của Bảy không phải "đồng bóng" mà có đôi lần Bảy lên nghe một số đài nước ngoài ra rả về các tổ chức phản động lưu vong ở hải ngoại, cộng với những hiểu biết về

kế hoạch hậu chiến của Mỹ ở Việt Nam. Sau này, trước tòa án, Bảy tiết lộ như vậy; chẳng khác hắt gáo nước sôi vào mặt Dân và đồng bọn, làm cho chúng tức điên lên được. Tuy nhiên, lúc này Dân cứ tin tưởng vào Bảy và răm rắp làm theo lời gã.

Ngày nọ, Bảy cùng một số thủ hạ thân cận tìm lên làng kinh tế mới Nam Yên với ý định tìm địa thế thuận lợi để lập mật khu. Tình cờ Bảy gặp người quen là Nguyễn Hữu Lang, quê ở thôn Đà Sơn, đưa gia đình lên lập nhà, phát nương làm rẫy sinh sống tại đây. Biết Lang trước năm 1975 là trung sĩ biệt động quân nguy, cho nên Bảy không bỏ lỡ cơ hội tuyên truyền lôi kéo Lang vào tổ chức của y. Còn Lang chỉ là một tay "vô biên" nên làm sao không xiêu lòng trước tài ăn nói của Bảy. Nhất là khi nghe Bảy nói: nếu Lang gia nhập tổ chức

thì sẽ được cử làm chỉ huy trưởng lực lượng dân quân du kích phục quốc của tỉnh Quảng Nam và Đà Nẵng; đồng thời kiêm luôn chức chỉ huy trưởng mật khu Nam Yên; Lang khó có thể cưỡng được. Bởi, Lang nghĩ rằng: 5 năm tham gia biệt động quân nguy, gã cũng chỉ là trung sĩ quèn; nay dùng một cái được Bảy cho nắm giữ "binh quyền" thì ít nhất cũng tương đương chức thiếu tá nguy, nên dại gì không nhận (?). Chỉ cần Lang nhận lời, Bảy lập tức tổ chức một cuộc họp bí mật trong rừng Nam Yên, để Lang tuyên thệ. Nói một cuộc họp cho "ngom", chứ thực ra đó là cuộc gặp mặt giữa Bảy với vài ba tên thủ hạ đi cùng và Lang. Bảy mang theo một chai rượu trắng và một cái chén. Tuyên bố lý do xong, Bảy cầm chén rót rượu tu một hơi và sau đó đến Lang, rồi xoay vòng sang đám thuộc hạ Bảy. Cũng từ buổi lễ tuyên thệ này, Lang được Bảy đặt cho 2 biệt danh là: Nguyễn Y Nhân, hoặc Thanh Nhân...

Chọn Lang giao cho chức chỉ huy "binh quyền" là Bảy đã tính toán khá kỹ. Dù sao Lang cũng chỉ quanh quẩn với núi rừng Nam Yên nên Bảy có thời phòng cái tổ chức của gã lớn đến mức nào thì Lang cũng nghe theo. Mà con người loại vô biên, tham chức một cách mù quáng như Lang khi đã nghe theo thì bảo nhảy vào lửa hần cũng làm. Thật vậy, sau khi gia nhập tổ chức phản động, một mật Lang trở về xã Hòa Khánh sức tìm những tên là thành phần ác ôn, Quốc dân đảng, cũng như bọn nguy quân, nguy quyền ngày trước, sắp đặt thành một bộ máy riêng. Mật khác, Lang lo xây dựng mật khu Nam Yên, tích trữ lương thực, thực phẩm, vũ khí, chờ đợi thời cơ chín muồi như lời Bảy căn dặn. Cũng từ chỉ thị của Lang mà ít lâu sau Hồ Chư, quê ở Hòa Khánh, trước là hạ sĩ cảnh sát đã chiến nguy đã treo cờ ba que và gài lựu đạn nơi nhân dân thôn Chơn Tâm chuẩn bị tổ chức mít-tinh để gây hoang mang...

(còn nữa)

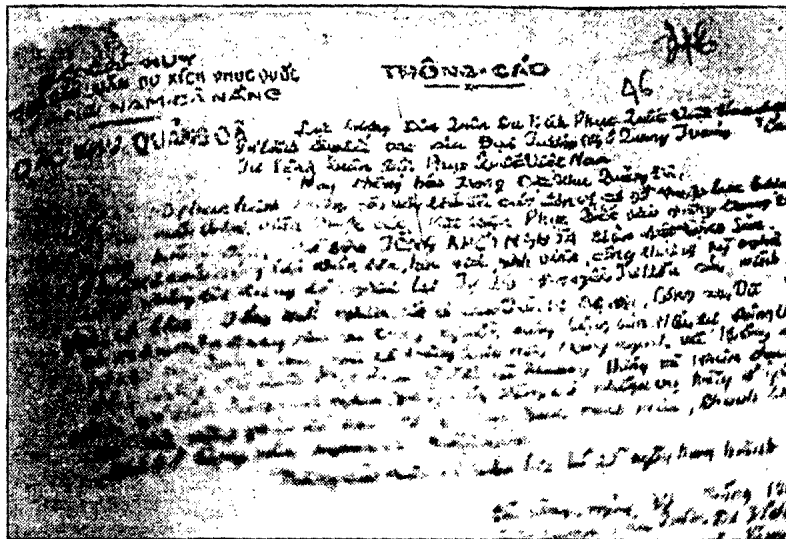
V.L

(tiếp theo trang 1)

Đến khi không chịu nổi thói hợm hĩnh, tự phụ của Bảy, nhà trường cho gã nghỉ dạy thì gã tỏ ra bất mãn, đi đâu cũng cho rằng: "Nhà nước cách mạng vất vả cho tôi". Và cuối cùng, rút chức chủ nhiệm ở xí nghiệp Đông Hải Ngư Cơ, Bảy bộc lộ rõ âm mưu phản bội Tổ quốc. Con người thực của Bảy có phải như lời hân khai?

Qua nhiều ngày xác minh, các trinh sát an ninh Ty C.A QN-ĐN đã có trong tay những tài liệu hoàn toàn ngược lại lời khai của Bảy. Có nghĩa trong thời sinh viên và trước năm 1975, gã không hề tham gia một tổ chức nào của cách mạng cả. Như vậy, Bảy đã làm gì trong khoảng thời gian ấy? Tài liệu lưu trữ của chế độ Sài Gòn còn lại tại Ty Gia Long (nay là trụ sở CATP) cho biết: Sau khi được chế độ Sài Gòn bổ dụng làm giáo sư Trường Kỹ thuật Đà Nẵng; đến ngày 15-10-1968, Bảy theo học lớp huấn luyện quân sự 9 tuần ở Trường Đổng Đa-Huế. Kết thúc khóa học gã lại được biệt phái về dạy học và theo dõi những hoạt động của các giáo sư, sinh viên và học sinh. Cho nên, Bảy đã được tên thiếu úy F. đặc biệt của Bộ chỉ huy CSQG Đà Nẵng lúc bấy giờ là Huỳnh Bửu Hiền nhận xét là kẻ có tinh thần quốc gia, chống Cộng. Do đó, năm 1972, Bảy đã cùng với Ngô Quang Trường và một số tướng tá nguy, bác sĩ, trí thức thuộc loại chống Cộng "cố cổ" tham gia vào tổ chức "siêu chính trị" S.P (Super Politique), còn gọi là lực lượng thứ 3. Rồi sang năm 1973, Bảy lại cùng với tên trung tá Duy Lam, chánh văn phòng của Ngô Quang Trường nghiên cứu mọi âm mưu

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG...

Tài liệu phản động của tổ chức "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng".

và kế hoạch hậu chiến do lãnh sự quán Mỹ tại Đà Nẵng cung cấp... Tất cả những tài liệu đó chứng tỏ việc Bảy nhen nhóm thành lập tổ chức phản động "Việt Nam dân tộc cách mạng Đảng" là đã có sự sắp đặt từ trước. Việc rút chức chủ nhiệm Xí nghiệp Đông Hải Ngư Cơ chỉ là cái cớ để Bảy tuyên truyền, lôi kéo những người nhẹ dạ cả tin, những phần tử trí thức chế độ cũ bất mãn; hoặc bọn ngụy quân, ngụy quyền chỉ biết cam tâm cúi đầu làm tay sai cho ngoại bang, mong được sống an nhàn, vinh hoa phú quý mà thôi. Các đồng chí Hoàng Văn Lai và Lê Lục, trưởng và phó Ty C.A QN-ĐN thông nhất ý kiến với đồng chí Nam Hà, trưởng Phòng Bảo vệ chính trị, bổ

trí lực lượng trinh sát an ninh tiếp tục theo dõi Bảy. Mặt khác, phăng tìm tất cả mọi đường dây của tổ chức phản động. Bởi, bắt Bảy thì dễ; song làm vậy thì tất sẽ "đánh rắn động cỏ", càng rất khó búng trọn ổ "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng" của Bảy... Nhưng, trước khi các trinh sát an ninh tìm ra chân tướng thật của Bảy, gã tìm gặp Nguyễn An Dân, cốt ý nhờ Dân làm "quân sư" cho tổ chức phản động. Dù sao, đã có một thời gã và Dân cùng ăn một mâm, nằm một chiếu trong cái tổ chức do Dân sáng lập gọi là Đông Phương văn đoàn Việt Nam tại Đà Nẵng. Tuy về bề ngoài thân nhau như Bá Nha gặp Tử Kỳ, thế nhưng dưới con mắt của Dân thì Bảy cũng chỉ là kẻ bất

tài, hám danh. Những học vị mà Bảy khai trong lý lịch như đã nói trên, thực chất là của "dờm", cốt chỉ để lừa bịp thiên hạ. Sau này, khi tổ chức phản động "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng" bị lực lượng C.A QN-ĐN đánh phá và Dân bị lật tẩy là một trong những tên thủ vai trò chủ chốt thì Dân đã khai rằng: với trình độ văn hóa trung học kỹ thuật chuyên nghiệp thì đầu vào Bách khoa Phú Thọ học Ban Cao đẳng kỹ thuật tốt nghiệp ra trường đi dạy của Bảy thì chỉ tương đương tú tài phổ thông thời bấy giờ. Bảy dạy nghề chuyên môn, lấy chứng chỉ cao đẳng ghi danh học văn khoa, song Bảy cũng chỉ dừng lại ở chỗ ghi danh học chứ chưa lấy được một chứng chỉ nào. Bởi vì, với trình độ văn hóa của Ban chuyên nghiệp mà Bảy đã học thấp hơn trình độ văn hóa phổ thông. Dân kể lại chuyện Bảy "nổi danh" trong làng văn xuôi, thơ và cả việc Bảy trở thành ký giả cũng khá khôi hài. Dân nói: "Cuối năm 1972, tôi làm ký giả cho tờ Đông Phương nhật báo đến lấy tin ở Hội Khuyến học và tình cờ gặp Bảy. Trước đây, tôi học ban toán Trường Kỹ thuật Đà Nẵng, biết Bảy là thầy dạy nghề kỹ nghệ sắt, nên nay tình cờ gặp lại nghe Bảy giới thiệu là phó hội trưởng Hội Khuyến học Đà Nẵng bèn dẫn đi giới thiệu với một số ký giả thân quen. Chứ thực ra Bảy không hề viết nhật báo nào tại miền Nam, cũng như miền Trung. Sau ngày quen biết với cánh ký giả ở Đà Nẵng, Bảy tập tễn viết vài bài báo lấy bút hiệu Văn Nguyễn, Túy Thu, Nguyễn Nguyên Thanh. Và đây cũng

là bút hiệu viết ký dưới những bài mà Bảy viết đưa tôi đọc, nhưng không hề được đăng trên mặt báo. Đến tôi thành lập Đông Phương văn đoàn Việt Nam, mời một số ký giả, giáo dục ra bảo trợ. Và Bảy nhân cơ hội này đã vào Ban bảo trợ dưới cái tên giả Văn Nguyễn. Năm 1973, báo của Đà Nẵng chỉ còn năm ba tờ nên Bảy vào làng báo một cách dễ dàng. Như Bảy là kẻ rất ma lanh, giáo hoạt; nên gã nhanh chóng tạo uy tín bằng cách vận động một số nhà thơ già Đà Nẵng lập ra nhóm Văn nghệ Thái Phiên. Được một thời gian, nhân ký Thái Dương, một người làm báo cũ từ Sài Gòn ra chơi, Bảy lập tức gặp đưa ông ta về nhà ký giả Trúc Ly. Với tài ăn nói khôn ngoan của mình thông qua ký giả Trúc Ly, Bảy thu phục Thái Dương bảo lãnh thành Nghiệp đoàn ký giả miền Trung và được làm phó tổng thư ký. Cũng từ nhóm Văn nghệ Thái Phiên của đều xưng danh ký giả. Song, thực nhóm này chẳng một ai viết được mà chỉ tụ tập ăn nhậu, hoặc lấy tư bảo chí đi làm tiền. Cho nên đám đã bị những người làm báo thật Đà Nẵng bây giờ đùa cợt là "ngàn đoàn ký giả nghiệp dư". Khoác áo tổng thư ký Nghiệp đoàn ký giả miền Trung, nhưng Bảy chỉ viết và đăng độc nhất một bài báo trên tờ Phương tạp chí văn đoàn (in rộng tôi làm chủ bút. Bài đăng được Bảy có chân trong Ban bảo trợ tại sao Nguyễn An Dân lại ng Bảy tham gia tổ chức phản động lại là chuyện khác...

V.L

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG "VIỆT NAM DÂN TỘC CÁCH MẠNG ĐANG" HAY VỤ ÁN NHỮNG KẺ ĐỐT ĐÈN

KỶ 3:

CHÂN TƯỚNG NGUYỄN VĂN BẦY

Lại nói về Nguyễn Văn Bầy, trong bản khai lý lịch của Bầy để xin tiếp tục nghề dạy học thì ghi rằng: có bút danh làm thơ là Túy Thu, viết văn là Văn Nguyễn, Nguyễn Nguyễn Thanh. Phần tôn giáo thì ghi vồn vẹn một chữ "không". Còn trình độ văn hóa thì liệt kê cả hàng tràng: nào là tú tài kỹ thuật, tú tài phổ thông, nào là tốt nghiệp đốc công Phú Thọ, cử nhân văn chương, chứng chỉ luật 2. Đặc biệt, Bầy khai là đã có một quá trình tham gia hoạt động cách mạng, nêu giả dụ một người bình thường nghe qua chắc cũng đã chấp tay bái phục. Cụ thể: từ năm 1963 đến năm 1966, tham gia tổ chức phong trào sinh viên yêu nước

■ **VĂN LONG**

tại Sài Gòn, giữ chức đặc trách khối sinh viên kỹ thuật miền Nam. Từ năm 1968 đến năm 1972, tham gia Ban vận động tuyên truyền Liên minh các lực lượng dân chủ và hòa bình Việt Nam. Từ năm 1972 đến năm 1975, tham gia cơ sở an ninh quận nhì Đà Nẵng... Có lẽ cũng vì cái bản khai lý lịch có bề dày về học vấn và thành tích tham gia cách mạng như thế, cho nên sau ngày giải phóng Đà Nẵng, ta tiếp thu trường kỹ thuật và Bầy lại được lưu dụng dạy học tại trường. Và có lẽ cũng vì thế mà Bầy lúc nào cũng huênh hoang, tự đắc; nhìn những đồng sự bằng nửa con mắt và có nhiều lời nói khích bác gây bất bình trong nội bộ nhà trường.

(xem tiếp trang 6-7)

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG "VIỆT NAM DÂN TỘC CÁCH MẠNG ĐẢNG" HAY VỤ ÁN "NHỮNG KẺ ĐỐT ĐÈN"

KỶ 2:

NGHE LỜI ĐƯỜNG MẬT, LÊ THANH TÚC BỎN BÀ.

Nói về Nguyễn Văn Bảy, sau khi chép một số bản "tâm nguyên" đến sáng bạch, do quá mệt mỏi nên lần dùng ra ngủ, do đó vợ Bảy mới lên xem được. Song vợ Bảy dù có cố nặn óc cũng chẳng thể hiểu nổi chồng mình chép những lời rao giảng "tập-pí-lừ" như thế để làm gì. Bởi, Bảy đâu phải hạng người "ruột để ngoài da". Gã nghĩa vợ chồng với Bảy được 2 mặt con, vậy mà bao giờ Bảy cũng giữ vẻ bề ngoài thâm trầm, kín đáo; cho nên nói theo cách dân dã thì gã suy nghĩ gì có "trời mới biết".

Ít hôm sau, Bảy đến Nhà in Trung Hưng ở số 24,

● **VĂN LONG**

đường Thông Nhất (nay là đường Lê Duẩn-ĐN), tình cờ gặp một thanh niên chừng 23 tuổi, nhỏ con, nói "đặc sệt" giọng Thăng Bình, Quảng Nam. Bảy ngỡ ngờ người này năm 1975 có học Trường Kỹ thuật Đà Nẵng, bèn đánh tiếng: "Em còn nhớ thầy không?". Tay thanh niên nhìn Bảy ngỡ ngàng: "Có phải... thầy là... thầy Bảy?". Bảy cười thân thiện: "Tôi đây chứ ai!". Người thanh niên mừng rỡ: "Ồ! Em làm sao quên được thầy kia chứ! Hồi xưa thầy từng là Tổng ủy viên thanh niên Hưng Đạo đoàn, rồi lại viết báo, làm thơ lấy tên Túy Thu, Văn Nguyên?". "Đúng rồi!".

(xem tiếp trang 6-7)

(tiếp theo trang 1)

Bảy bắt tay người thanh niên và nắm chặt. Thanh niên nọ cũng hồ hởi: "Em là Lê Thanh Tú, quê ở Bình Nam. Hồi xưa em là học sinh Trường Kỹ thuật Đà Nẵng". Bảy lấy chiếc kính cận đang đeo xuống, rút khăn tay trong túi quần ra lau mắt kính, ra chiều xúc động: "Tôi không ngờ lại được gặp một học trò cũ mà chưa quên mình. Thế cuộc đời thay lòng người giờ đây cũng thay đổi nhiều quá...". Thấy trò hàn huyên tâm sự một lát, sau đó, Bảy kéo Tú đến tiệm cà-phê Sa Pha ở đường Trần Phú, vừa uống cà-phê, vừa tiếp tục câu chuyện đang dở dang. Tại quán cà-phê Sa Pha, Tú hỏi Bảy: "Thầy bây giờ vẫn dạy ở trường cũ?". Bảy lắc đầu ra vẻ buồn bã: "Nghĩ rồi! Họ bảo thầy là phản tử xấu". Dừng một lát, Bảy nói tiếp: "Nghĩ dạy, thầy vận động thành lập xí nghiệp Đồng Hải Ngư Cơ, nhưng thực ra cũng làm cho vui. Tâm nguyên của thầy lại là chuyện khác". Tú ngạc nhiên: "Nhưng, hồi xưa nghe nói thầy hoạt động trong phong trào sinh viên, học sinh yêu nước, sao...". Bảy lập tức ngắt lời: "Cuộc đời mà em. Chuyện thầy làm hồi xưa đến nay có nói cũng chẳng ai tin. Cho nên thầy mới

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG...

tự mình đi tìm một chân lý khác là vậy". "Chân lý khác? Nghĩa là thế nào?". Thấy đã gọi được sự tò mò của Tú, Bảy hạ giọng nói nhỏ. Tiếng của Bảy dường như bị át đi bởi tiếng nhạc phát ra từ chiếc máy cassette của quán. Nhưng, do ngồi cạnh Bảy nên Tú nghe rõ mồn một: "Thầy đã tìm ra một chân lý trong văn đề nghiên cứu các học thuyết. Thầy

Tên Nguyễn Văn Bảy

rất đam mê. Đó là một học thuyết tổng hợp nhiều học thuyết tôn giáo lớn trên thế giới, tạm gọi là Duy Việt. Học thuyết tập trung tất cả những gì tinh hoa như: lòng từ bi của Phật, tình bác ái của Chúa, đạo làm người quân tử của Khổng, tính vô vi thanh tịnh của Lão, lý song đồng âm dương của OSANA, tính khoa học và xây dựng kinh tế của chủ nghĩa Mác-Lê-nin". Đột ngột, Bảy ngưng giọng điệu rao giảng, bưng ly nhấp một ngụm cà-phê; rồi bật diêm châm diều thuốc Mai rít một hơi phả ra những vòng tròn khói lơ lửng trong không gian. Có lẽ Bảy muốn tạo thời gian để quan sát thái độ của Tú về cái học thuyết chẳng khác gì món chè thập cẩm của gã. Nhưng, thầy Tú vẫn chăm chú chờ đợi lắng nghe, cho nên hút chùng nửa diều thuốc Bảy tiếp tục rao giảng cái gọi là "Học thuyết Duy Việt"... rồi hỏi Tú: "Em thấy thế nào?". Nãy giờ nghe Bảy nói như lạc vào mê trận, cho nên Tú mới giật mình: "Dạ, dạ...". "Em cứ phát biểu chính kiến của em đi nào!". Được Bảy động viên, Tú mạnh dạn: "Dạ, suy nghĩ tìm ra một

học thuyết như vậy thì quả là hay. Nếu thầy cho ra đời học thuyết thì em đây xin nguyện làm đệ tử...". Phía sau mắt kính cận, mắt Bảy chớp lên những tia giao hoạt: "Vậy thì thầy ghi tên em là người đầu tiên vào đảng do thầy sáng lập...". Ít ngày sau, Bảy lại tới nhà in Trung Hưng gặp Tú, trao cho Tú tập giấy "tâm nguyên" mà Bảy thức hằng đêm sao chép. Và lần này, Bảy cũng ghé tai Tú mà rằng: "Đảng của học thuyết Duy Việt chúng ta lấy tên là "Việt Nam dân tộc cách mạng đảng". Trước mặt chúng ta sẽ tập hợp những thành phần trí thức bất mãn xã hội; những anh em binh lính nguy quân, nguy quyền. Và nếu có dịp, chúng ta cũng tuyên truyền lôi kéo luôn cả những cán bộ chính quyền đương thời. Tập trung lực lượng càng nhiều càng tốt. Hễ có thời cơ là ta nổi dậy... Mà thầy cho em hay, thời cơ cũng gần tới rồi. Các đảng bè trên của thầy có lời sấm truyền: "Cộng sản Việt Nam sẽ tự tan rã". Lại nữa, tướng Ngô Quang Trưởng đã thành lập chiến khu ở rừng sát, sắp kéo đại quân ra lấy lại miền Nam. Cho nên thầy giao nhiệm vụ cho em phải nhanh chóng câu móc, lôi kéo

những người quen biết, thân tín vào tổ chức đảng". Túc là kẻ học hành không ra đầu ra đũa, do đó nghe Bảy nói cứ nghĩ Bảy là bậc thánh sống, cứ vâng, dạ liên tục. Và qua ngày hôm sau, Tú đã đón xe đi Hội An, Tam Kỳ... Trong thâm tâm Bảy thì Túc cũng chỉ đáng xếp hạng "lâu la", bởi Bảy quá hiểu học lực của Tú. Người Bảy cần là một kẻ tài trí ít ra cũng là hạng đệ tử Khổng Minh làm "quân sư" để phát triển cái tổ chức phản động của mình. Và Bảy chợt nhớ đến Nguyễn An Dân, con người đã một thời cùng sánh vai với Bảy, nắm giữ chức vụ Văn đoàn trưởng Đồng Phương Văn đoàn Việt Nam tại Đà Nẵng vào năm 1973... Cũng trong thời gian này, lực lượng an ninh Ty CA QN-ĐN lúc bấy giờ nhận được mật báo về những cuộc tụ tập, gặp mặt bất thường của Nguyễn Văn Bảy với một số kẻ tự xưng là trí thức chế độ Sài Gòn. Đồng chí Nam Hà, trưởng Phòng Bảo vệ Chính trị lập tức báo cáo nguồn tin cho Trưởng Ty CA Hoàng Văn Lai. Và ngay sau đó, các trinh sát C.A được tung xuống địa bàn để nắm tình hình...

V.L

(Còn nữa)

TỔ CHỨC PHẢN ĐỘNG...

(tiếp theo trang 1)

● KỶ 1: RÖT CHỦ NHIỆM, NGUYỄN VĂN BẦY ẨM MUU TẠO PHẢN

Cho tới nay, nhắc đến Nguyễn Văn Bầy, kẻ cầm đầu tổ chức phản động "Việt Nam Dân tộc Cách mạng đảng" (VNDTCMD), có lẽ không ít người từng vô ngục xung danh là tăng lớp trí thức chế độ cũ (chế độ Sài Gòn) tại Thừa Thiên-Huế, Đà Nẵng, Quảng Nam và một số tỉnh miền Trung không khỏi giật mình. Bởi vì, có một thời họ đã nghe lời đường mật của Bầy mà quay lưng lại với đất nước, quê hương; phản bội lại dân tộc, Tổ quốc. Vậy, Nguyễn Văn Bầy là người như thế nào mà lời nói của hắn lại hại đến thế? Chuyện xảy ra vào năm 1977. Đó là thời kỳ khó khăn nhất của đất nước. Bên trong: miền Nam vừa mới giải phóng 2 năm, kinh tế chưa ổn định. Bên ngoài: các tổ chức phản động, thù địch đang tìm mọi cách chống phá cách mạng, hòng chia cắt đất nước ta thêm một lần nữa...

Ngày nọ, Nguyễn Văn Bầy từ Xí nghiệp đóng sửa tàu thuyền Đông Hải trở về ngôi nhà số 103-Nguyễn Văn Trỗi, với vẻ mặt đầu đầu. Thấy Bầy không được vui như mọi hôm, vợ Bầy vừa nựng đứa con nhỏ vừa hỏi: "Ơ xí nghiệp xảy ra chuyện gì hả anh?". Bầy nệm cái cặp lên bàn và nói: "Thật là uổng công xúc tếp nuôi cò. Bao nhiêu tâm cơ mới gây dựng nên cái xí nghiệp Đông Hải, gây dựng nên một chỗ đứng cho tương lai. Thế mà, tụi nó lại "áp phéc" gạt mình ra khỏi ban quản trị xí nghiệp. Chừ coi như tay trắng. Thật khốn nạn...". Bầy thở dài, lắc đầu, càng làm cho vợ lo lắng: "Nhưng anh vẫn làm chuyên viên kỹ thuật của xí nghiệp chứ?". Không ngờ nghe vợ hỏi dồn, Bầy nổi nóng, nói

như quát: "Làm cái gì nữa mà làm. Tôi không sai khiến tụi nó thì thôi, chứ tụi nó mà dám sai khiến tôi hả? Có mà loạn...". Tiếng quát của Bầy làm đứa con nhỏ vợ Bầy đang bế giật mình khóc thét lên. Vợ Bầy im bật bỏ con vào nôi ru. Còn Bầy cũng không nói thêm lời nào. Bầy dế nguyên quần áo ngoài, nằm xuống chiếc giường kê cạnh cửa, gác tay lên trán như đang suy nghĩ điều gì lung lăm. Bao nhiêu năm chung sống với nhau phần nào vợ Bầy cũng hiểu được tính khí của chồng, một con người bao giờ cũng đặt danh vọng, địa vị lên hàng đầu...

Cũng do vậy mà ngay từ thuở nhỏ, quê hương Túy La, Điện Hồng (Điện Bàn) của Bầy, bom đạn, giặc giã liên miên vậy mà Bầy vẫn nuôi chí học hành. Có lần, một người láng giềng thấy Bầy sáng nào cũng lo dầy sớm học bài ẽ a, mới nói đùa: "Nhất sĩ nhì nông, hết gạo chạy rong, nhất nông nhì sĩ". Tuy mới học chưa hết lớp ba thế mà Bầy đáp lời: "Trong xã hội có 4 tầng lớp: sĩ, nông, công, thương thì trí thức bao giờ cũng được xếp đứng đầu đó bác. Cho nên theo cháu anh "sĩ" mà hết gạo chạy rong, cũng chỉ là trường hợp hãn hữu thôi". Người hàng xóm coi như ngẹn với cái triết lý của Bầy. Sau đó, ông gặp cha mẹ Bầy bên báo: "Tôi thấy thằng Bầy thông minh lại cò chỉ học hành. Theo tôi, ông bà nên cố gắng cho nó ăn học; biết đâu sau này nó thành danh thì ông bà cũng sướng tấm thân". Nhiều người ở thôn Túy La cũng động viên cha mẹ Bầy như vậy. Cho nên dù làm lụng vất vả cực nhọc, cha mẹ Bầy cũng cố gắng nuôi Bầy ăn học. Họ cùng Bầy như cùng trấm và gũ không phải làm những công việc đồng áng nặng nhọc, hay chăn trâu, cắt cỏ như các anh, chị của mình. Đến năm Bầy 12 tuổi, để gũ được an tâm học tập, lại thoát khỏi cảnh chạy giặc càn, rúc hầm tránh pháo giặc, cha mẹ Bầy mới đưa gũ ra Huế. Tại đây, họ gởi Bầy nội trú tại nhà một người quen ở 12B-

Ngô Đức Kế, để gũ theo học Trường Kỹ thuật. Năm năm sau, năm 1963, Bầy lại chuyển vào nội trú học ở Trung tâm Kỹ thuật Phú Thọ-Sài Gòn. Cho tới năm 1966 thì tốt nghiệp và được bổ dụng giáo sư dạy ở Trường Kỹ thuật Đà Nẵng. Tuy đã "công thành danh toại" song Bầy đâu chịu an phận. Đối với Bầy cái thời: "Muốn sang thì bắc cầu kiều. Muốn con hay chữ phải yêu lấy thầy" cũng đã qua rồi. Giữa thời buổi bom rơi, đạn lạc; với lối sống xô bồ, lai căng của đám thanh thiếu niên thành thị thì những ông giáo như Bầy đâu có được mấy ai trọng vọng. Cũng vì lẽ đó mà Bầy coi chuyện gũ đầu đám học sinh trường kỹ thuật chỉ là cái kẻ dễ sinh nhai. Còn muốn mọi người phục tùng thì phải kiếm chút quan chức trong đầu trường chính trị. Dựa vào "thế" gia đình theo đạo Cao Đài, thế là Bầy đi tìm một số bậc đàn anh, lập nên tổ chức Thanh niên Hưng Đạo đoàn và với chút tài ăn nói leo quẹo như đám môn đệ Trương Nghi, Tô Tần; Bầy được đề bạt giữ chức Tổng ủy viên. Song, tổ chức Thanh niên Hưng Đạo đoàn của đạo Cao Đài chỉ hoạt động trong khuôn khổ hạn hẹp. Bầy lại tìm tới một số giáo sư, bạn bè thân quen ở Đà Nẵng tổ chức nên Hội Khuyển học miền Trung. Và chẳng bao lâu, uy tín của Bầy được một vài tờ báo ở Đà Nẵng thời bấy giờ "bóc lên" cứ như điều gặp gió. Trên báo, người ta đã thấy không ít hình ảnh Bầy rất đạo mạo trong bộ đồ vét-tông thật ca-ra-vát rất tân thời, đeo kính cận rất trí thức, cười tươi trao những phần thưởng cho trẻ em nghèo học giỏi. Và coi như Bầy đã tìm được chân đứng trong đầu trường chính trị tại Đà Nẵng. Ấy thế, Bầy không chịu giam chân tại đó. Ít lâu sau, một số tờ báo ở đô thành Đà Nẵng lại tiếp tục giới thiệu Bầy với cái chức: Phó Tổng thư ký Nghiệp đoàn kỹ giả miền Trung. Một chức vụ quá lớn và tất nhiên Bầy coi như đã là một "đại ca" trong giới trí thức miền Trung thời bấy giờ... Làm sao Bầy từ một giáo sư kỹ thuật lại "leo thang" lên cái chức lớn như vậy. Chuyện này xin nhường lời cho "đệ tử ruột" của Bầy là Nguyễn

An Dân kể sau này. Bầy giờ xin trở lại chuyện Bầy rút chức chủ nhiệm Xí nghiệp đóng sửa tàu thuyền Đông Hải. Sau khi trả lời những câu hỏi sức cau có, đối với người vợ trẻ, đêm ấy Bầy lục tìm cuốn sách "Người đàn bà Việt Nam" mà Bầy viết, in tại nhà in Trung Hưng (24-Thống Nhất, ĐN) năm 1970. Sau đó, Bầy chong đèn ghi ghi, chép chép cho mãi tới gần sáng mới lần ra ngủ. Nhân lúc Bầy ngủ, vợ Bầy lên xem một số tờ giấy Bầy viết đêm qua, mới thấy đó là đoản văn Bầy viết trong cuốn "Một thời vang bóng", giới thiệu sắp xuất bản ở phía sau cuốn "Người đàn bà Việt Nam". Đoản văn có nội dung: "...Lạy thầy! Xin thầy cho con được làm lợi khí cho công cuộc hòa bình của thầy. Xin thầy cho con được gieo rải tình thương trên những chỗ bị cạm thù tàn phá; lấy hợp bao dung để trả lời cho nhục mạ; lấy đức tin để thuyết phục nghi ngờ... Kính lạy thầy cao cả! Xin thầy ban cho con cốt nhất là mong muốn an ủi người hơn là được người an ủi và chết đi để mà sống vì cõi bất diệt đời đời". Nhưng, đoản văn lại viết 2 chữ "tâm nguyện" in hoa. Dưới 2 chữ tâm nguyện lại viết những câu chẳng khác gì thần chú của các thầy phù thủy: "Thầy là Vô trung đại từ phụ, huyền không cao thượng đế, Ngọc hoàng đại thiên tôn. Thầy là trời. Thầy là A di đà phật tổ, là Sa bà giáo chủ Thích Ca Mâu Ni phật, là Di Lặc phật vương. Thầy là Thái Thượng đạo tổ đạo đức di thâm tam thanh ứng hóa thiên tôn. Thầy là Đại thành chí thánh Không tử hưng nho thanh thế thiên tôn. Thầy là Đức Chúa trời, là Gia tổ giáo chủ cứu thế thiên tôn. Thầy là Đức Quốc tổ Hùng Vương, là tổ tiên...". Vợ Bầy chẳng hiểu gì cả. Người phụ nữ đàn đàn, thùy mị này đâu có hay biết những lời "tâm nguyện" kia là bức đột phá đầu tiên mà chồng mình từ đầu quay lưng lại phản bội Tổ quốc, quê hương... (còn tiếp)

Toronto Mar.14, 1999

LÊ THANH TÙNG

Toronto-Ontario.M5T 1R5
CANADA.
Phone&Fax : 416

Kính gửi bà Khúc Minh Thỏ
Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt-Nam
Falls Church,VA 22043.
U.S.A

Thưa Bà :

Tôi rất vui mừng khi được biết địa chỉ của Bà trên báo Văn-Nghệ Tiền Phong, từ lâu đã nghe danh bà qua bao nhiêu năm tháng Bà đã giúp rất nhiều Tù Nhân Chính Trị được thoát cảnh gông cùm ở Việt-nam để được định cư tại Hoa kỳ.

Tôi khẩn thiết viết thư này để trình bày cùng Bà về việc của em tôi tên Lê Tiểu Thảo, Thảo đã tham gia tổ chức phục quốc từ năm 1976 bị bắt đưa đi cải tạo cho đến năm 1987, đã bị hành hạ, bị quản chế, con cái không được đi học gia đình lâm vào cảnh vô cùng khốn khổ.

Ngày 11 tháng 4 năm 1988 tôi có nhờ người thân bên New Orleans gửi đến Hội Cứu Tù Nhân Chính Trị Việt-Nam tại San Jose một đơn xin đoàn tụ (ban sao dính kem)
Năm 1987 tôi lại gửi thêm một hồ sơ đầy đủ gồm những chứng minh về sự ngược đãi vì lý do chính trị, kèm theo money order \$US 25.00 đóng góp, về bưu phí và ân phí cho cộng đồng Viet-Nam vùng Hoa-Thịnh Đôn so : Fairfax,VA 22031 Tel:703

Ngày 29 tháng 12 năm 1998 tôi lại nhận được một bức thư của bà Ngô Kim Việt hỏi "về hồ sơ này cần giúp về diện gì?"
Vào cuối tháng 2 năm 1999 tôi gửi cho bà Kim Việt toàn bộ hồ sơ của Lê Tiểu Thảo xin xác nhận là muốn xuất cảnh để định cư tại Hoa-kỳ (ban sao dính kem) Bà Ngô kim Việt thuộc Ủy Ban Cứu Người Vượt Biên mà tôi chưa được hân hạnh liên hệ trước đây, bỗng nhiên lại được văn thư của Ủy ban.

Nay tôi kính gửi đến Bà hồ sơ của Lê Tiểu Thảo, cầu xin Quý Hội cứu xét và kính mong Quý Hội phúc đáp cho biết kết quả để khỏi bao năm hy vọng ngóng chờ.

Thành kính cảm ơn Bà, Kính chúc Bà cùng gia quyến một năm mới vạn sự như ý.

Kính thư

LE THANH-TUNG
(416)

Địa chỉ ở Việt-nam
LÊ TIỂU THẢO
76 HOÀNG DIỆU.
ĐA-NANG.VIET-NAM.

BOAT PEOPLE S.O.S.

ỦY BAN CỨU NGƯỜI VƯỢT BIỂN

Ngày 29 tháng 12 năm 1980

Kính gửi:

Đ. Thanh Hưng

Thưa quý vị:

Chúng tôi đã nhận được hồ sơ *Đ. Tiểu Thảo* do quý vị gửi tới. Sau khi xem xét kỹ, chúng tôi xin được thông báo như sau:

— Hồ sơ của quý vị không thể giúp được vì không nằm trong tiêu chuẩn cứu xét của chính phủ Hoa Kỳ - rất tiếc, chúng tôi phải hoàn trả lại hồ sơ và lệ phí cho quý vị.

— Hồ sơ của quý vị nằm trong tiêu chuẩn bị từ chối vì họ khẩu không liên tục. Hiện nay chính phủ Hoa Kỳ vẫn chưa tái xét cho các trường hợp này. Chúng tôi đang chờ đợi thêm hồ sơ để kiện để xin cứu xét. Trong khi chờ đợi, quý vị vẫn nên làm hồ sơ bao lãnh theo diện 150.

— Hồ sơ của quý vị có thể nằm trong diện Mc. Cain, chúng tôi cần thêm những chi tiết sau:

— Hồ sơ của quý vị bị từ chối vì không chứng minh được quan hệ máu mủ. Xin quý vị liên lạc thẳng với văn phòng ODP tại Bangkok, Thái Lan để xin tư vấn. Quý vị có thể thông tin cho chúng tôi biết để chúng tôi liên lạc với văn phòng ODP cho quý vị.

— Hồ sơ của quý vị thuộc diện bảo lãnh di dân bình thường, phải chờ đợi theo thứ tự.

Y Hồ sơ của quý vị cần bổ sung thêm các giấy tờ sau:

Xin quý vị cho một hồ sơ này cần giúp gì được?

Nếu quý vị có thắc mắc gì thêm thì xin liên lạc với chúng tôi qua số điện thoại: 703-203-3916. Nếu không có ai trả lời, xin quý vị để lại lời nhắn vào máy, chúng tôi sẽ gọi lại ngay. Xin cảm ơn quý vị.

Ngô Kim Việt

THE VIETNAMESE COMMUNITY OF WASHINGTON D.C., MARYLAND & VIRGINIA
HỘI ĐỒNG VIỆT NAM VÙNG HOA THỊNH ĐỒN, MARYLAND VÀ VIRGINIA

2800 Jupiter Street, #4, Fairfax, VA 22031, U.S.A. tel & fax: (703) 641-0365
WWW HOME PAGE: <http://www.freeviet.org/edhmvc/edhmvc.html> email: edhmvc@aol.com

Ngày 13 tháng 7, 1998

Kính gửi Ông Anh Tung
167-237 Yonge St.
Toronto, ON M5T 1R5
Canada

Thưa Ông

Chúng tôi đã nhận được hồ sơ của Ông Lê Tiểu Thảo. Chúng tôi cần thêm một số thông tin để chuyển hồ sơ cho Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ.

Chúng tôi đã biết từ ngày được thả ra đến giờ Ông Lê Tiểu Thảo có còn ở Canada để tiếp tục được bị ngược đãi hay không. Nếu có thì xin giải thích bằng chứng như là sự kiện kể từ khi được thả (1987) cho đến giờ.

Chúng tôi đã gọi đến nhà theo số điện thoại mà ông cho nhưng người nhà nói ông đang đi xa. Vì thế chúng tôi phải viết thư này.

Nguyễn Văn Thắng
Chủ Trì Chấp Hành

LÊ THANH TÙNG

TORONTO, ONT M5T 1R5
CANADA
Phone: 416.

Toronto 10-7-1998

Kính gửi ông Giom - đốc
Vietnamese Community / DC. MD & VA
Fairfax
VA 22031 - USA.

Thưa ông:

Đọc tiên bài Văn Nghệ Tiên-Tùng mục Thuận
nhiệm được biết quý hội; có tâm lòng nhân
ái giúp cho các tù chính tại tại N bằng
cách nộp hồ sơ cho quốc hội Hoa Kỳ để được
cứu xét trường hợp nhập cư HO.

Em tôi: Lê Tiên Thảo, hồ sơ đính kèm, đã
hoạt động chống lại Cộng sản trong thời gian
1975-1985, bị tù, tra khảo, mất sức cũng hoạt
động bị an ninh như anh Nguyễn Văn Bảy
khi nhà Văn Văn Nguyễn, cựu giáo sư trường Kỹ
thuật Đồng bằng v.v..

Nay theo điều lệ của hội: tôi kính kèm
theo 25th US là phí.

Kính mong quý hội lưu ý giúp đỡ cho em
tôi sớm được thoát cảnh địa ngục trần gian
của Cộng sản Việt nam.

Kính thư

LyLe

KHU HỘI TÙ NHÂN CHÍNH TRỊ VIỆT NAM GEORGIA

P.O. BOX 3428 - ATLANTA - GA 30302 - PHON/FAX (404) 688-0494

ĐƠN BÁO DANH

PHẦN 1: NGƯỜI DỰNG BÁO DANH

HỌ VÀ TÊN: LE THANH-TUNG
ĐỊA CHỈ HIỆN TẠI:
THÀNH PHỐ: TORONTO - ON, CANADA SỐ VÙNG: MST 1R5
DIỆN THOẠI: 416

PHẦN 2: THUỘC DẠNG CỤ TÙ NHÂN CHÍNH TRỊ TẠI VIỆT NAM

HỌ VÀ TÊN: LÊ TIÊU THẢO SỐ CĂN CƯỚC: 201224266
ĐỊA CHỈ CƯ NGUYỄN: 76 Hoàng Diệu, Đà Nẵng
PHƯỜNG, QUẬN, TỈNH: phường Phước Ninh, quận Hải Châu, tỉnh Quảng Nam
TÌNH TRẠNG GIA ĐÌNH: một vợ và ba con trai

XIN ĐƯỢC TÁI CỨU XÉT ĐỊNH CƯ TẠI HOA KỲ VÀO ĐIỆN (đánh dấu trong khung thích hợp)

- ☐ BỊ TỬ TRÊN HAI (02) NĂM
☐ BỊ TỬ TRÊN HAI NĂM VÀ ĐANG Ở TRẠI TỶ HẠN ĐÔNG NAM Á
☐ BỊ TỬ TRÊN BA (03) NĂM ĐƯỢC THẢ VỀ VÀ CHIẾT (NGOÀI TRẠI TỶ)
☒ BỊ CẦM TỬ TRÊN BA (03) NĂM SAU 1975 (DÙ KHÔNG THAM GIA CHÍNH PHỦ VIỆT NAM CỘNG HÒA HOẶC CHÍNH PHỦ HOA KỲ)

TÊN TRẠI TỶ ĐÃ Ở VÀ TRẠI SAU CÙNG:
NGÀY THÁNG VÀO TỬ: 4/8/1978 NGÀY ĐƯỢC THẢ: 9/1/1987
ĐANG Ở TRẠI TỶ HẠN (DÀNH CHO ĐIỆN BỊ)
SỐ NGƯỜI ĐI THEO VỢ, CHỒNG VÀ CON: Vợ và một con trai chưa lập gia đình

PHẦN KÊ KHAI THÊM CHI TIẾT CÁ NHÂN (xin tóm lược)

Năm 1966 làm việc cho 366 Army Support Group, 7th Air Force, Phan Rang Air Base, tại Legal Office, dưới quyền của Thiếu Tá John E. Roberts và Đại úy Randall, (U.S. 7)

Ghi chú: Xin gửi đơn đến Khu Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị/Georgia, chúng tôi sẽ lập hồ sơ chuyển tiếp.

LE THANH-TUNG
(416) 592-5500

Toronto

MAR 03 1999

Kính gửi cô
Ngô Kim Việt

Bất ngờ em nhận được thư cô gửi ngày 29.12.98
và việc em biết là "Hội Thanh Niên Dân Chủ"
của Hoa Kỳ theo diện tư chính tại bị ngược
đối. Trước đây tôi chưa biết được quy
vấn phòng nên có gửi số 83 và chốt ở
chi phí tem thư của Vietnamese Community
of Washington... những năm gần đây họ vẫn
chưa trả lời dứt khoát, mặc dù nay
thông báo lại đã gửi cho họ những ảnh
tốt bị ngược đãi.

Nay tôi mới gửi đơn quy' Ủy ban liên
82 của Thủ, Kèm theo địa chỉ số phone
sau đây:

Lê Tiên Thảo
76 Hoàng Diệu
Đà Nẵng - Việt Nam
phone: 011 -

Cầu mong quý ủy ban cứu tốt đời em tôi
được sớm thoát khỏi cảnh khổ đau.

Kính thư

Lê Thanh Tùng

LÊ THANH TÙNG

TORONTO, ONT M5T 1R5
CANADA

LE TIEU THAO
76 HOANG DIEU, DA-NANG
VIET-NAM

LE THANH TUNG
(Chuyen cho LE TIEU THAO)

TORONTO.ONTARIO
M5T 1R5 CANADA.

LÊ THANH TÙNG

TORONTO, ONT M5T 1R5

CANADA

263052

1999 03 15

TORONTO
ON

0000003396

TO : MRS. KHÚC MINH THỎ

HỘI GIA-ĐÌNH TỰ NHÂN CHÍNH TRI
VIỆT NAM.

FALLS CHURCH, VA 22043

U.S.A

MAR 23 1999

Air Mail Par avion

P2
tới 4/8/78
Lên 9/1/87

263052

1999 03 15

TORONTO
ON